HINCMARUS REMENSIS. BEDA VENERABILIS. WALAFRIDUS STRABO. ISO SANGALLENSIS. BEDA VENERABILIS. HERMANNUS CONTRACTUS. HIERONYMUS

Mitte 12. Jh. Seite 19r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36571
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

fugat. Vnde suadente religiosissima regina cum principibus locorum
incolis qui multiplicibus xenis erant grauati. ut quod regi debebant
ecclesiae remensi persoluerent. rex sco Remigio concessit ut quantum
circuire dum ipse meridie quiescerent totum illi donarent. Ses autem Remi
gius quae fines quae manifestissime partent pagens. signa sui ministeris
misit. In quo fine quidam homo habens molendinum reppulit sein
Remigium ne intra ipsos fines ipsum molendinum concluderet. Quem
ses Remigius blande alloquens dixit. amice. si sit tibi durum ut simul
habeamus hunc molendinum. Ille autem retulit ei. Et statim rota molen
dini uertere in inuersum cepit. Isdem autem homo clamauit per beatum Remi
gium dicens. Serue dei uenit. et habeamus insimul hunc molendinum.
Cui ses Remigius. Hec michi nec tibi. Et sic talis fossa in eodem loco
deuenit. ut ex tunc et nunc et usque in sempiternum molendinus ibi esse
non possit. Et quia repulsus est aquibusdam hominibus ne silua quandam intra
terminos suos concluderet. dixit ut nec folia umquam de ipsa silua
intra terminos suos cum esset contagua euolarent. nec fust is in diuer
sus illos terminos cadere. Quod obseruatum est quadiu illa silua mansit.
Abinde cum pereuntes. uenit ad uillam nomine cauuinum. Quam cum conclu
dere intra illos fines uoluisset. ab hominibus eius uillae reiectus fuit. Et
ille uultu hilari modo reiectus. modo propinquans signa per suum ter
misit. sicut loca demonstrant per quae reiectus et per quae reapproppinqua
ns pretexit. Tandem repulsus dixit illis. Semper laborate et egestatem
sustinete. Sic et hodie manentes sententiae uerborum illorum uirtus ostendit.
Surgente interea rege a somno meridiano. reuersus est ad eum ses Remigius
et omnia quae ambitus circumitionis illorum obtinuit. a precepto suae auctoris
reiectus rex donauit. quae usque hodie remensis ecclesia quarum capitia lulli
acus et codiciacus uiri quieto possidet. Legimus in sacra et antiqua
hystoria sein dauid montes gelboe maledixisse. ut nec ros nec pluuia
uenirent sup eos. nec essent agri primiciarum. Habemus et sein Remigii